

Tiếng Thơ

Thành phố nơi tôi ở / sông, suối đều cạn, khô. Tuy nhiên những cái hồ, nước vẫn đầy, bạn ạ.

Nước không dành cho cá / mà nước dành cho chim! Bạn đừng nhé nổi điên / nghe tôi nói...kỳ cục!

Thành phố im phăng phắc. Nắng rặng rác lá rơi. Nắng không ai đi chơi, xe cũng không thấy chạy...

Khi mặt trời chưa dậy, người ta đi hết rồi...Khi mặt trời hết hơi, người ta mới tan sở!

Ôi chao ôi thành phố / chỉ động đậy ban đêm! Chỉ thần nhiên là chim, ăn, uống...và bay hết!

Tháng Tám còn nắng miết! Cali không hề mưa! Những con chim dò đưa / thời gian bằng tiếng hót!

Buổi sáng nghe rớt ngọt...là những tiếng thời gian!

Buổi trưa nghe vang vang...tiếng lá vàng vỡ vụn!

Tôi...rồi cũng bất động / tiếng lòng mình, biết đâu! Ba mươi bốn năm giang đầu, ba mươi bốn năm biển cuối...

Thơ tôi...đành, tiếng nói / rớt vào cõi bao la! Tôi nhớ quá quê nhà, mùa Hè mưa rào ạo...

Thương con đường xóm Đạo / nắng còn có bóng tre! Tiếng chuông ngân, tiếng ve, tiếng Mạ về...tiếng cống!

Quê Hương ơi lòng lộng tiếng buồn tôi vô biên...

Trần Văn Lệ